

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα 1 Σεπτεμβρίου 2014

Αριθ. Πρωτ. 2767

Αριθ. Γνωμ. 4

Προς

Τον Διευθύνοντα την Εισαγγελία Εφετών Θεσσαλονίκης

**ΘΕΜΑ: Εισαγγελικές παραγγελίες κατ' άρθρ. 25 παρ. 4
εδ. β' Ν. 1756/1988 και προστασία προσωπικών
δεδομένων**

Επί του με αρ. πρωτ. 7444/18-6-2014 ερωτήματός σας, σχετικά με το θέμα που ανέκυψε από την επιβολή προστίμου στο Γενικό Νοσοκομείο Παπαγεωργίου, με την υπ' αριθμ. 58/2014 απόφαση της Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων, για το λόγο ότι χορηγήθηκε σε ιδιώτη βεβαίωση νοσηλείας για δικαστική χρήση, σε εκτέλεση σχετικής εισαγγελικής παραγγελίας, σας γνωρίζουμε τα εξής: Κατά τις προβλέψεις του άρθρου 25 παρ. 2 Ν. 1756/1988 [Κώδικας Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών] οι εισαγγελείς γνωμοδοτούν σε νομικά ζητήματα, που δεν έχουν εισαχθεί στα δικαστήρια, όταν τους υποβάλλονται ερωτήματα που αντιμετωπίζουν στην εκτέλεση των καθηκόντων τους οι διαλαμβανόμενοι στο άρθρο 24 του ίδιου νόμου δημόσιοι λειτουργοί, καθώς και οι υπηρεσίες του δημοσίου και των

νομικών προσώπων δημόσιου δικαίου, σχετικά με την ερμηνεία και εφαρμογή του ποινικού νόμου, ενώ ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου γνωμοδοτεί και σε νομικά ζητήματα γενικότερου ενδιαφέροντος. Σε κάθε, όμως, περίπτωση, η ειρημένη γνωμοδότηση χωρεί, εφόσον δεν έχουν επιληφθεί για το συγκεκριμένο θέμα τα αρμόδια δικαστικά όργανα, δηλαδή οι Εισαγγελείς, οι Ανακριτές ή τα Δικαστήρια. Και τούτο, ώστε να αποκλείεται κάθε ενδεχόμενο επηρεασμού στην κρίση τους **[Γνωμοδότηση ΕισΑΠ 7/2012_1/2005_1002/1995]**. Στην προκειμένη περίπτωση, για το ζήτημα του διαληφθέντος κατά τα άνω ερωτήματός σας, έχουν επιληφθεί τα Δικαστήρια και συγκεκριμένα αυτό κρίθηκε με την υπ' αριθμ. 3575/2013 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Πειραιώς (στις σκέψεις της οποίας και παραπέμπουμε), γεγονός διακωλυτικό της εκφοράς σχετικής για το ίδιο θέμα γνωμοδότησης. Ανεξάρτητα, όμως, τούτου και με αφορμή το εν λόγω ερώτημα, κρίνουμε επιβεβλημένο να επισημάνουμε ότι, κατά το Σύνταγμα, ο Εισαγγελέας είναι ισόβιος δικαστικός λειτουργός και η ενάσκηση των αρμοδιοτήτων του περιβάλλεται με το κύρος της δικαστικής λειτουργίας, ο ίδιος δε απολαμβάνει τις εγγυήσεις της λειτουργικής και προσωπικής ανεξαρτησίας (άρθρα 87 παρ. 1, 2 και 88 παρ. 1 Συντ.). Επομένως, οι κατά το άρθρο 25 παρ. 4 εδ. β' Ν. 1756/1988 παραγγελίες του προς τις υπηρεσίες του δημοσίου, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, των οργανισμών κοινής ωφελείας και όλων γενικά των επιχειρήσεων του δημόσιου τομέα, να παραδώσουν έγγραφα ή να χορηγήσουν αντίγραφά τους, όταν το ζητήσουν νομικά ή φυσικά πρόσωπα που έχουν δικαίωμα ή έννομο συμφέρον, εκτός αν πρόκειται για έγγραφα από αυτά που αναφέρονται στο άρθρο 261 ΚΠΔ, έχουν το χαρακτήρα δικαστικής διάταξης, η οποία βεβαίως πρέπει να είναι επαρκώς αιτιολογημένη και να μην αποτελεί απλό διαβιβαστικό έγγραφο της σχετικής αιτήσεως του ιδιώτη

προς τη δημόσια υπηρεσία, με την οποία ο τελευταίος ζητεί να λάβει γνώση του περιεχομένου ή τη λήψη αντιγράφων εγγράφων, χωρίς ρητή έκφραση της γνώμης του συντάκτη της εν λόγω παραγγελίας, δηλαδή του Εισαγγελέα **[ΑΠ 148/2013, Ποιν Χρον ΞΔ/2014, σελ. 203]**. Εξάλλου, η προστασία των ελευθεριών και των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ανθρώπου, μεταξύ των οποίων και τα προσωπικά, απλά και ευαίσθητα, δεδομένα του (άρθρο 9^Α Συντ.), πρωτίστως και κυρίως προστατεύονται από τις δικαστικές αρχές με τις δικαιοδοτικές κρίσεις τους εν ευρεία εννοία, όπως αυτές που εκδίδονται από τους αρμόδιους κατά περίπτωση εισαγγελικούς λειτουργούς, οι οποίοι, κατά την ενάσκηση των καθηκόντων τους, λαμβάνουν υπόψη την αναγκαιότητα προστασίας των περί των ο λόγος δικαιωμάτων, προερχόμενοι, ενόψει και της συνταγματικά κατοχυρωμένης αρχής της αναλογικότητας, και σε αξιολογική στάθμιση των προστατευόμενων από το Σύνταγμα και το νόμο δικαιωμάτων και εννόμων αγαθών, με προέχουσα την απαίτηση για αναζήτηση της αλήθειας και την ορθή απονομή της δικαιοσύνης, μέσω της οποίας πραγματώνεται και η αξιούμενη κατά τα άνω προστασία των δικαιωμάτων αυτών. Περαιτέρω, είναι αυτονόητο ότι οι δικαστικές κρίσεις σε καμιά περίπτωση δεν υποκαθίστανται από αποφάσεις ανεξάρτητων αρχών και πολύ περισσότερο δεν είναι δυνατόν να μη λαμβάνονται υπόψη από τις τελευταίες, των οποίων οι αρμοδιότητες είναι σαφώς και αυστηρώς προσδιορισμένες από τις διατάξεις του σχετικού ιδρυτικού νόμου (Ν. 2472/1997), ο οποίος διέπει τη λειτουργία τους. Κατά συνέπεια όσων προεκτέθηκαν, οι προαναφερόμενες υπηρεσίες του δημοσίου και εν γένει του ευρύτερου δημόσιου τομέα, είναι υποχρεωμένες να συμμορφώνονται με τις κατά τα άνω εισαγγελικές διατάξεις, τυχόν δε άρνηση των διοικήσεών τους και γενικά των νομίμων εκπροσώπων τους συνιστά, κατ' αρχάς, άδικη και ποινικά επιλήψιμη πράξη και μάλιστα, κατ' εγγύτατο νομικό

χαρακτηρισμό, αυτήν της παράβασης καθήκοντος (άρθρο 259 ΠΚ).

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Χαράλαμπος Βουρλιώτης

Κοινοποίηση:

- 1) Υπουργείο Δικαιοσύνης**
- 2) Εισαγγελείς Εφετών χώρας**

Ε.Θ.